C U R T E A D E A P E L B Ă L Ţ I

Dosarul nr.21rji-1204/24 Judecătoria Orhei sediul Central
Judecător Veaceslav Caragia

D E C I Z I E
În numele Legii

25 octombrie 2024 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

având în componența sa:
Președintele ședinței: Ion Talpa
Judecătorii: Ecaterina Arseni, Oxana Mironov

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul directorului Penitenciarului nr. 18 Brănești Eugeniu Savca și recursul condamnatului Țîcu Gheorghe declarate împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 11 decembrie 2023, privind admiterea plângerii condamnatului Țîcu Gheorghe înaintată împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție care conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, în baza art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților omului,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ţinând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28.12.2020, Țîcu Gheorghe Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 187 alin. (2) lit. d), e) și f) și 266 din Codul Penal și, cu aplicarea art. 364/1 pct. 8) din Codul de procedură penală - la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei stabilite urmînd a fi calculat din momentul pronunțării sentinței – 28.12.2020, cu includerea în acest termen a perioadei aflării în stare de arest de la 03.11.2020, ora 18:00 pînă la 28.12.2020, inclusiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21.04.2021, a fost menținută sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28.12.2020, pronunțată în privința lui Țîcu Gheorghe Andrei.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03.11.2021, s-a admis plângerea condamnatului Țîcu Gheorghe împotriva administrației instituțiilor penitenciare nr.13 Chișinău și nr.18 Brănești, referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO. S-a constatat faptul că, condamnatul Țîcu Gheorghe, a fost deținut în Penitenciarul nr.13 Chișinău și în Penitenciarul nr.18 Brănești, perioada continuă de la 06.11.2020, până în prezent, data de 03.11.2021, pe o perioada totală de 362 zile, din care 52 zile, perioada de la 06.11.2020 până 28.12.2020, în calitate de prevenit, și 310 zile, perioada de la 28.12.2020 până în prezent, data de 03.11.2021, în calitate de condamnat, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO. În total, în condițiile art.385 alin.(5) și art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Țîcu Gheorghe, cu 83 zile.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19.07.2023, s-a admis plângerea condamnatului Țîcu Gheorghe Andrei, împotriva administraţiei instituţiei penitenciare, Penitenciarul nr. 18 Brănești, referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei CEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO. S-a constatat faptul că, condamnatul Țîcu Gheorghe Andrei, a fost deţinut în Penitenciarul nr.18 Brăneşti, perioada de la 03.11.2021 până în prezent, 19.07.2023, o perioadă totală de 280 zile, în calitate de condamnat, în condiţii contrare prevederilor art. 3 din CEDO. În condiţiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Țîcu Gheorghe Andrei, cu 28 zile, pentru perioada de 280 zile, în care condamnatul s-a aflat în detenţie Penitenciarul în Penitenciarul nr.18 Brăneşti în calitate de condamnat, în condiţii contrare prevederilor art.3 din CEDO.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 19.07.2023, s-a constatat faptul că, condamnatul Țîcu Gheorghe Andrei, a fost deţinut în Penitenciarul nr.18 Brăneşti, perioada de la 10.08.2022 până în prezent, 19.07.2023, o perioadă totală de 343 zile, în calitate de condamnat, în condiţii contrare prevederilor art. 3 din CEDO. În condiţiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Țîcu Gheorghe Andrei, cu 34 zile, pentru perioada de 343 zile, în care condamnatul s-a aflat în detenţie în Penitenciarul nr.18 Brăneşti în calitate de condamnat, în condiţii contrare prevederilor art.3 din CEDO.

Potrivit raportului nr.2/5047 din 24.10.2023, în privința condamnatului Țîcu Gheorghe Andrei, începutul executării pedepsei condamnatului, se consideră din 03.11.2020, iar sfârșitul executării pedepsei la 10.06.2024. Perioada detenției în instituțiile penitenciare, după cum urmează: în Penitenciarul nr. 13 Chișinău

perioada de la 06.11.2020 până la 07.06.2021 și în Penitenciarul nr.18 Brănești perioada de la 07.06.2021 - până în prezent.

La 18 iulie 2023, condamnatul Țîcu Gheorghe Andrei, a înaintat judecătorului de instrucție o plângere, împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei sediul Central din 11.12.2023 s-a admis plângerea condamnatului Țîcu Gheorghe Andrei declarată împotriva administrației instituției penitenciare, Penitenciarul nr.18 Brănești, cu privire la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale.

S-a constatat faptul că, condamnatul Țîcu Gheorghe Andrei, a fost deținut în Penitenciarul nr.18 Brănești, perioada continuă de la 19.07.2023 până în prezent 11.12.2023, pe o perioadă totală de 145 zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO.

În condițiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, s-a redus pedeapsa condamnatului Țîcu Gheorghe Andrei, cu 14 zile, pentru perioada de 145 zile, în care condamnatul s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr.18 Brănești, în condiții contrare prevederilor art.3 din CEDO.

În privința perioadei de 5 zile calculate în condițiile art. 473^4 alin. (5) CPP (din perioada de 145 zile și care nu au putut fi împărțite la 10), instanța de judecată a considerat oportun compensarea acestora în valoare bănească în beneficiul condamnatului Țîcu Gheorghe Andrei, a sumei de bani în mărime de 250 lei, şi anume a câte o unitate convențională pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condițiilor de detenție, care urmează a fi încasată din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor al RM.

S-a obligat administrația instituției penitenciare nr.18 Brănești să înlăture condițiile precare de detenție în termen de 15 zile, după expirarea căruia, conform prevederilor art. 473^4 alin.(3) din Codul de procedură penală, instituția penitenciară urmează să informează instanța de judecată despre executarea încheierii.

Nefiind de acord cu soluția instanței, directorul Penitenciarului nr. 18 Brănești Eugeniu Savca, în termen a contestat încheierea sus-menționată cu recurs și a solicitat admiterea cererii de recurs și casarea încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 11.12.2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care plângerea condamnatului Țîcu Gheorghe împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenție cu reducerea pedepsei, să fie respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea cererii de recurs a invocat următoarele argumente:

- potrivit raportului prezentat la materialele cauzei, Penitenciarul nr. 18-Brăneşti este un penitenciar de tip semiînchis pentru deţinerea condamnaţilor majori de sex masculin, fiind divizat în 11 sectoare de tip barac, care sunt dislocate în 2 zone locative. În ceea ce ţine de modul şi condiţiile detenţiei în penitenciarele de tip semiînchis, coform pct.167 din HG nr. 53 din 26.05.2006 se specifică că: „în regimurile de deţinere comun şi de resocializare, condamnaţii, în perioada de la stingere până la deşteptare, sunt ţinuţi în încăperi complet izolate, care se încuie. În intervalul de timp de la deşteptare până la stingere, ei se pot deplasa liber pe teritoriul penitenciarului, în limitele stabilite de administraţia penitenciarului". Iar în ceea ce ţine de condiţiile în penitenciar de tip închis, conform pct.172 din HG nr.583 din 26.05.2006 prevede că: „În regimul comun de deţinere, condamnaţii, în perioada de la stingere până la deşteptare, sunt ţinuţi în încăperi complet izolate, care se încuie. În intervalul de timp de la deşteptare până la stingere, ei se pot deplasa liber în zona locativă şi în încăperile de uz comun ale secţiei cu regim comun". Conform normelor mai sus menţionate diferă în totalmente modul şi condiţiile din penitenciarele de tip închis, cu cele prevăzute pentru penitenciarele de tip semiînchis. Astfel la examinarea plângerii condamnatului Ţîcu Gheorghe Andrei, judecătorul de instrucţie nu a ţinut cont de faptul că „În intervalul de timp de la deşteptare până la stingere, condamnatul s-a deplasat liber pe teritoriul penitenciarului, în limitele stabilite de administraţia penitenciarului";

- conform programului zilei stabilit în Penitenciarul nr. 18-Brăneşti, se propune diverse activităţi în afara camerelor de dormit şi condamnatul Ţîcu Gheorghe Andrei, a avut acces permanent la o bibliotecă şi la măsuri recreative. Este de menţionat faptul că, Curtea observă că, în alte cauze referitoare la lipsa de spaţiu personal în detenţie, a examinat dacă reducerile acestui spaţiu, raportate la minimum impus, erau însoţite de o libertate de mişcare suficientă și de activităţi în afara camerelor adecvate şi dacă instituţia era considerată, în general, ca prezentând condiţii decente. Este de menţionat şi faptul că Curtea în acest sens a hotărât că reducerea spaţiului personal al reclamanţilor nu a condus la o încălcare a art.3;

- la caz, condamnatul Ţîcu Gheorghe Andrei, nu a fost marginalizat sub nici-un aspect inuman şi/sau degradant, fiindu-i acordat minimul de condiţii a executării detenţiei. Articolul 3 CEDO expres prevede: „Nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante";

- Penitenciarul nr. 18-Brăneşti este un penitenciar în care condamnaţii se deţin în sectoare de tip „baracă", inclusiv condamnatul Ţîcu Gheorghe Andrei, a beneficiat de plimbări zilnice nelimitate. Pe perioada deţinerii în Penitenciarul nr. 18-Brăneşti, condamnatul Ţîcu Gheorghe Andrei, s-a aflat în regim comun de deţinere;

- deţinuţii care sunt amplasaţi la regim comun de detenţie au posibilitatea de a se deplasa pe teritoriul instituţiei în limita stabilită de administraţie. Însă, de fapt, în Penitenciarul nr. 18-Brăneşti condamnatul Ţîcu Gheorghe Andrei s-a deţinut în condiţiile penitenciarului de tip semiînchis (destinat pentru persoanele condamnate care au săvârşit infracţiuni uşoare, mai puţin grave şi grave). Deţinutul Ţîcu Gheorghe Andrei, dispunea de dreptul la deplasare liberă pe teritoriul penitenciarului de la deşteptare şi până la stingere (06.00-22.00), dispune de acces nemijlocit la terenurile sportive şi sala de forţă, la biblioteca, la biserica, la Şcoala profesională, la atelierele de muncă, la grădina penitenciarului, la zonele de odihnă;

- Penitenciarul nr. 18-Brăneşti nu a fost stabilit ca instituţie penitenciară, luând în calcul rapoartele naţionale şi internaţionale, cât şi a practicii CEDO, în care condiţiile de detenţie contravin prevederilor art.3 CEDO;

- ținând cont de tipul penitenciarului, deţinutului Ţîcu Gheorghe Andrei, i-a fost acordat minimul de condiţii pentru executarea detenţiei în Penitenciarul nr.18-Brăneşti, iar instanţa de judecată, la evaluarea condiţiilor de detenţie, urma să ţină cont de efectele cumulative ale condiţiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale acestuia, precum şi de perioada în care a fost deţinut în condiţiile contestate;

- în partea ce ţine de acordarea cu titlu de despăgubire a sumei în mărime 250 lei, pentru perioada de 5 zile în care condamnatul a suferit încălcarea condiţiilor de detenţie, menţionează că, potrivit prevederilor art.473^4 alin.(5), în cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condiţiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privinţa perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime a unei unităţi convenţionale pentru fiecare zi în care condamnatul a suferit încălcarea condiţiilor de detenţie, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente”.

Împotriva încheierii din 11.12.2023 a declarat recurs condamnatul Țîcu Gheorghe, prin care își xeprimă dezacordul cu încheierea dată, invocând că, condițiile de detenție în Penitenciarul nr. 18 Brănești nu corespund legislației privitoare la executarea pedepsei, precum și standardelor stabilite, ceea ce indică la încălcarea art. 3 CEDO.

Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) Cod procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursurilor şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursurilor, declarate de către administrația Penitenciarului nr. 18 Brănești și

condamnatul Țîcu Gheorghe, părțile nu au depus referință asupra recursurilor declarate.

Cercetând materialele cauzei deduse judecății, verificând încheierea contestată prin prisma motivelor de recurs invocate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondate recursurile declarate și a menține încheierea primei instanțe, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 448 Cod procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs*.

În temeiul prevederilor art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod procedură penală, *Judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă: recursul este nefondat.*

Cu referire la încheierea Judecătoriei Orhei sediul Central din 11.12.2023, Colegiul penal stabilește că judecătorul de instrucție corect a admis plângerea condamnatului Țîcu Gheorghe împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanței de fond, privind constatarea faptului că Țîcu Gheorghe a fost deţinut în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, în Penitenciarul nr.18 Brănești în perioada 19.07.2023-11.12.2023.

Afiliindu-se celor constatate de judecătorul de instrucție, Colegiul penal consideră că dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul Țîcu Gheorghe pe parcursul detenției sale în Penitenciarul nr.18 Brănești, în calitate de condamnat, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției într-un mod contrar prevederilor art.3 din Convenție.

*Conform **art.3 a Convenției Europene** pentru apărarea drepturilor omului, nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.*

*Conform **art. 473² alin. (1) CPP**, plângerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, încalcă drepturile condamnatului sau prevenitului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit personal sau prin intermediul unui avocat la instanța în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară ale cărei acțiuni sau inacțiuni se contestă.*

*Conform prevederilor **art. 473² alin. (3) CPP**, condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția*

pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

Conform prevederilor ***art. 473⁴ alin. (4) CPP****, În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473² alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenţie în condiţii precare calculate cumulativ. Instanţa de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat.*

Examinând actul judecătoresc de soluționare a plângerii condamnatului în raport cu materialul probator administrat pe caz, Colegiul penal reține că, judecătorul de instrucție a cercetat cauza sub toate aspectele, obiectiv și complet, iar încheierea recurată este pasibilă menținerii fără modificări.

În acest sens, apreciind argumentele plângerii cu privire la condițiile de detenție invocate în raport cu poziția instituției penitenciare consemnată în raportul anexat la materialele cauzei, prin prisma principiilor generale stabilite în jurisprudența CEDO cu referire la încălcarea art.3 din Convenție, judecătorul de instrucție just a stabilit că, pe parcursul perioadei vizate Țîcu Gheorghe s-a deținut în condiții de supraaglomerare, nefiind respectată norma spațiului locativ per persoană, asistență medicală insuficientă, în veceu amplasat și lavoar pentru necesitățile personale ș.a., ceea ce evident determină încălcarea drepturilor sale garantate de art.3 CEDO.

Aceeași apreciere pozitivă se atribuie și față de cuantumul reducerii stabilit de prima instanță în baza art.473⁴ alin.(4) și art.385 alin.(5) CPP, pentru perioada de detenție a lui Țîcu Gheorghe în penitenciarul vizat în plângere. Instanța de judecată just a evaluat nivelul inevitabil de suferință inerent detenției într-un mod contrar prevederilor art.3 din Convenție și a stabilit în acest sens calculând o zi de reducere pentru fiecare 10 zile de detenţie pentru perioada de 145 zile, în care s-a deținut în calitate de condamnat în Penitenciarul nr.18 Brănești, fiind redus termenul pedepsei definitive, cu 14 zile.

Potrivit recursului, recurentul mai pretinde, că Țîcu Gheorghe nu a fost marginalizat sub nici un aspect inuman sau degradant, fiind asigurat cu minimul de întreținere.

Argumentul recurentului Colegiul penal îl apreciază ca nefondat, în acest sens menționând prevederile pct. 464 al Statutului executării pedepsei de către condamnați, potrivit căruia, *fiecare deținut se asigură cu spațiu de cazare în mărime nu mai mică de 4 m², care trebuie să fie iluminat natural și artificial, încălzit și ventilat conform normativelor de construcții*.

În acest aspect Colegiul penal consideră oportun de a se referi și la practica CEDO expusă în cauzele *Kantyrev împotriva Rusiei*, *Kadikis împotriva Letoniei* și *Melnik împotriva Ucrainei*, unde Curtea a reiterat, că atunci când suprapopularea dintr-o închisoare atinge un anumit nivel, acest element este suficient, în sine, pentru a concluziona încălcarea art.3 din Convenție. În general, este vorba despre cazurile în care *spațiul personal* acordat unui reclamant este mai mic de 3 m².

Colegiul penal reține criticele invocate de către judecătorul de instrucție asupra raportului administrației instituțiilor penitenciare, precum că: Țîcu Gheorghe s-a aflat în instituțiile penitenciare în condiții de detenție acceptabile, care au corespuns minimului necesar, ultimul nefiind marginalizat sub nici-un aspect inuman și/sau degradant, nefiind fundamentate pe careva probe, iar pentru a aprecia credibilitatea uneia dintre părți, în lipsa altor dovezi, instanța s-a bazat pe rapoartele organizațiilor naționale și internaționale ce țin de acest aspect.

La analiza condițiilor de cazare a deținutului, Colegiul va face trimitere la cele indicate în Raportul anual pentru anul 2017 al Consiliului pentru Prevenirea Torturii, membrii Consiliului au făcut trimitere la constatările Comitetului European pentru prevenirea Torturii şi Tratamentelor sau Pedepselor Inumane şi Degradante, în care a fost subliniat că starea spaţiului de locuit pentru deţinut ar trebui de examinat nu doar prin prisma numărului de deţinuţi din celulele instituţiilor penitenciare la momentul dat, dar în egală măsură, şi ţinând cont de ratele oficiale de ocupare (numărul de paturi per celulă), în baza standardului de cel puţin 4 m^2 de spaţiu locativ per deţinut şi de a revizui, în consecinţă, capacitatea oficială a instituţiilor penitenciare. Spaţiul ocupat de către anexele sanitare/toalete construite nu ar trebui să fie incluse în acest calcul.

Conform raportului privind vizita preventivă în Penitenciarul nr.18 Brăneşti, a Avocatului Poporului (Ombudsmanul), din 31.07.2019 aprobat la 05.08.2019, şi raportul Consiliului pentru prevenirea torturii (CPT), din 11.02.2020, privind vizita de monitorizare la Penitenciarul nr.18, cu referire la condiţiile de detenţie, s-au reţinut condiţii precare de detenţie, şi anume suprapopularea penitenciarului, condiţii deplorabile din boxa pentru refuzul de hrană, şi lipsa personalului medical specializat în instituţia penitenciară.

Respectiv, Colegiul penal la fel ca și judecătorul de instrucție consideră, că dificultățile cu care s-a confruntat Țîcu Gheorghe pe parcursul detenției sale în perioada nominalizată, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și au atins pragul de severitate contrar art.3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în penitenciarul vizat.

În sensul celor descrise supra, Colegiul penal apreciază conținutul recursului declarat de directorul Penitenciarului nr. 18 Brănești ca fiind o expunere a dezacordului cu soluția adoptată, fără a se indica careva încălcări la emiterea

soluției, ceea ce nu poate servi temei pentru modificarea soluției just adoptate de judecătorul de instrucție.

Totodată, instanţa just a individualizat termenul reducerii pedepsei în raport cu condiţiile concrete în care s-a deţinut condamnatul Țîcu Gheorghe, întemeiat reducând termenul pedepsei cu aplicarea formulei o zi de reducere pentru fiecare 10 zile de detenţie, temei pentru modificarea acestei formule nu sunt, în acest context urmând a fi respins recursul declarat de condamnatul Țîcu Gheorghe.

Distinct de cele reținute supra, Colegiul penal ține să menționeze,că este eronată soluția primei instanțe privind compensarea în valoare bănească a perioadei de 5 zile care nu au putut fi împărțite la 10, din motiv că această soluție contravine prevederilor art. 473^4 alin. (5) CPP.

Totodată, este eronată și soluția instanței privind constatarea faptului că, condamnatul Țîcu Gheorghe a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din CEDO până la data de 11.12.2023 – data pronunțării încheierii recurate, având în vedere că raportul Penitenciarului nr. 18 Brănești privind condițiile în care a fost deținut Țîcu Gheorghe datează cu 24.10.2023, astfel că instanța de judecată a apreciat condițiile de detenție a condamnatului Țîcu Gheorghe pentru perioada 24.10.2023-11.12.2023 în lipsa unui raport propriu-zis, însă, din motivul că condamnatul Țîcu Gheorghe, la momentul emiterii prezentei decizii, era eliberat din instituția penitenciară în care se deținuse, Colegiul penal nu consideră oportun să desființeze actul juridic contestat, din 11.12.2023.

În împrejurările constatate, instanța de recurs ajunge la concluzia că recursurile declarate la caz sunt nefondate, din care motiv urmează a fi respinse cu menținerea în vigoare a actului judecătoresc contestat.

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul directorului Penitenciarului nr. 18 Brănești Eugeniu Savca și recursul condamnatului Țîcu Gheorghe declarate împotriva încheierii Judecătoriei Orhei sediul Central din 11 decembrie 2023, privind admiterea plângerii condamnatului **Țîcu Gheorghe** înaintată împotriva administrației instituțiilor penitenciare referitor la condițiile de detenție care conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, în baza art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților omului, se resping ca nefondate, încheiere care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: Ion Talpa

Judecători: Ecaterina Arseni

Oxana Mironov